

indseilings venstre Mole tilhørte Trouville, medens Rivalinden Deauville kan prale af at eie den høire. Det er den afdøde Hertug af Morny, der har tryllet Deauville frem af Jorden, og man fortæller, at det nærmest skete, fordi Trouville en Tid truede med i Et og Alt at komme til at ligne Boulevarderne formeget; men skjøndt han og mange andre Modens Ledere ødslede Penge paa at opføre glimrende Villaer i Deauville, skjøndt den for Badestederne uundværlige Veddeløbsbane er der, og skjøndt han fremmede Stedets Interesser paa alle Maader, formaade han dog ikke at fordunkle det Navn, som Trouville allerede havde erhvervet.

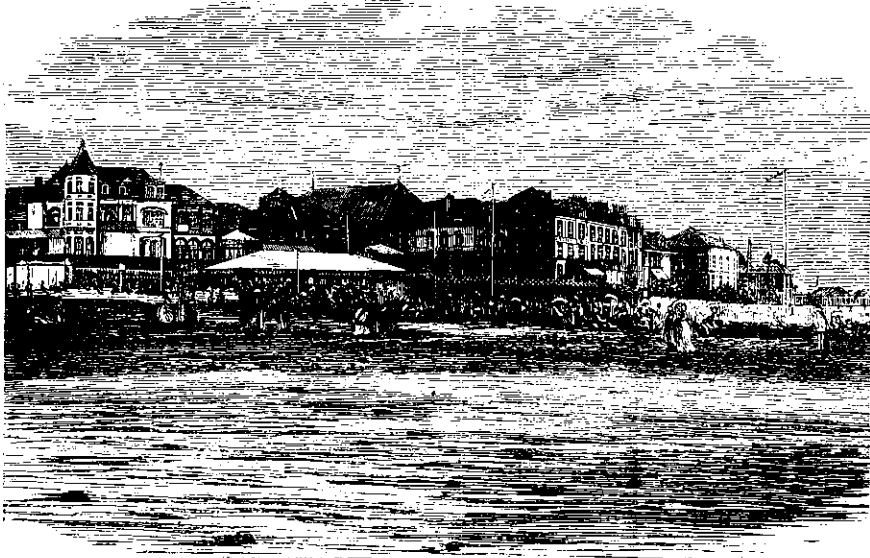
Trouville hæver sig amfiteatralsk op fra den deilige, hvide, flade Strandbred, der hverken generes af Tang, Huller, Sten eller andre lignende, af Badende mindre velseete Forhindringer. Et stort Telt, aabent til alle Sider og fyldt med Stole, — som man kan sikke sig Brugen af mod en Erlægelse af 2 Sous pr. Stk. — støder man først paa, naar man træder ind i Byen fra Havet af; saa komme tilvenstre Badevognenes og Badehusenes lange Rækker, fra hvilke virkelige Flag og allehaande couleure Badedragter, der see ud som saadanne, vifte i Vinden, og efterat man har passeret den brede, med Brædder belagte og hele Dagen igjennem stærkt benyttede Spadseregang, støder man paa nogle smaa Træhuse, hvor Bademestre, Doctorer og Opsynsmænd have deres Opholdssteder under Badetimerne, medens man i Flugt med disse Huse, men længere tilhøire, træffer en Del primitive Udsalg af forskjellig Art, men hvis væsentligste Handelsvarer dog synes at være Vægtskaaler lavede af store Muslingeskaller, Børnespader og Skovle til at grave i Sandet

med, samt andre beslægtede Gjenstande, der staae i et vist Forhold til en Strandbred. Efter disse mere lette og transportable Bygninger kommer den solidere Del af Trouville paa det ophøiede Terrain, hvor Blomster, Grønt og Træer ogsaa begynde at kunne trives, og som man vil kunne tænke sig Tilfældet maatte være i en By af den Beskaffenhed, befinde »Løverne« sig i første Række ud mod Havet. Yderst tilvenstre ligger det store og pragtfulde *Hôtel des Roches Noires*, som vil kunne tage Kampen op med Parises bedste Hoteller, hvad hele Indretningen angaaer, og som ganske vist kan byde Gjesterne et sundere Opholdssted og en smukkere Udsigt end disse, og efter det følger *Hôtel de Paris*, *Hôtel de la Mer*. *Hôtel de la Plage* afvexlende med Villaerne i broget Mængde, medens det berømte Etablissement Casino, Badegjesterne uundværlige Alarmplads, danner det egentlige Centrum i det Hele. Fra denne glimrende og solide Vold hæver Grunden sig stadigt og frembringer med sine talrige Bygninger, sine Buskadser og Trægrupper et meget malerisk Billede, hvis høiestliggende Parti dannes af et halvt Dousin Villaer, blandt hvilke den, der sidst blev beboet af »*Le sinistre veillard*« eller »*Le célèbre veillard*«, som Andre sige, kort sagt af Adolphe Thiers, Republikens forhenværende Præsident, navnlig falder i Øinene.

Trouville er af et meget nyt Udseende; de af røde og gule Mursten opførte Bygninger see ud som om de lige vare blevne forladte af Haandværksfolkene, og Gaderne gjøre Indtrykket af, at man endnu ikke har haft Tid til at brolægge dem. De ere smalle og provincielle med deres smaa, løierlige Boutiker og hele Anlæg; men som Dansk

ønsker man dog nok at kunde flytte Trouville over til Jylland f. Ex. og placere Byen der. Forøvrigt bevæger man sig naturligtvis kun naar det er høist nødvendigt i disse Gader, der alle udelukkende betragtes som Canaler til *La Plage*, hvor det egentlige Badeliv rører sig. For lidt over fyrretyve Aar siden bestod Trouville af et Par Fiskerhytter ved Touqueflodens sandede Munding, og de nøisomme Beboere anede mindst, at deres flade, ensformige Bred saasnart vilde blive det aarlige Mødested for Alt, hvad Frankrig og en Del af den øvrige Verden eier af Talent og Rigdom, Fødsel og Pragt; men en skøn Dag blev Stedet i Ordets egentlige Betydning opdaget, og som en rullende Snebold voxede dets Popularitet.

Naar et Menneske bliver berømt, strides Byerne om, hvilken der har haft Æren af at see ham fødes, og naar en By bliver berømt, strides Menneskene om, hvem der egentlig kan prale af at have været Aarsag i dens Fremblomstring. Adskillige paastaae, at Trouville kan takke den gamle og berømte Alexandre Dumas for at have faaet et Navn, men Sagen er nok egentlig, at han først har laant sin Pen til at synges Stedets Pris efterat Maleren Charles Mozin havde fundet denne Perle i Sandet paa Normandiets Kyst, idet han begav sig ud paa en Tour fra det nordfor liggende Honfleur, hvortil han tilfældigtvis var kommen fra Havre. Han saae med Henrykkelse de maleriske, grønne Banker bagved sig, saae den lysegule Strand, der bredte sig som et Silketæppe for hans Fødder, saae det friske, skvulpende Hav og udbød: »Her vil jeg blive!« Han slog sig til Ro i en af Fiskerhytterne, fængslede det ene Billede paa Lærredet



Badestødet Trouville i Normandiet. *La plage.*



Trouville, seet fra Høiderne bag Byen.

efter det andet, og overraskede Pariserne paa næste Aars Udstilling med sine Partier fra Trouville og fra Touque. Malerens Pensel satte snart Pennene i Bevægelse, og saa begyndte Indvandringen.

»Jeg kjøber hele denne Bred!« udbød en gammel Procurator; »jeg vil have det Altsammen, og jeg bygger et andet Dieppe!«

Fiskerne troede, at Manden var gal, da han bød paa deres Sandlodder og afkjøbte dem disse for en forholdsviis vanvittig stor Sum, der i det Hele taget udgjorde c. 10000 Francs. En ubetydelig Forretning drog ham imidlertid bort fra Trouville paa nogle Dage, inden Sagen endelig var ordnet. Handelen gik tilbage, og Procuratoren opgav Tanken om sin Plans Udførelse. Bredden er nu mellem 5 og 6 Millioner Francs værd, og Manden med den gode Idee er død af Sorg.

Sin Oprindelse som Badestødet skylder Trouville altsaa den drømmende Maler og den livsmodige Romanforfatter, men Byens egentlige Anlæggelse er skeet ved en Landsmand, en gammel dansk Viking ved Navn Turolf — saaledes lyder i hvert Tilfælde de fleste franske Beretninger, idet den Antagelse, at Navnet skulde stamme fra *turris villa*, den befæstede By, den af et Taarn forsvarede Stad, forkastes. Trouville mindede i sin Tid om en Mængde lignende Smaabyer i Normandiet, og Navnets sidste Del har ligesom de andres sin Oprindelse fra det latinske *villa*. Man træffer paa en Alliquerville, en Rouville, en Villerville osv., og Trouville eller *Turoldivilla*, som den betegnes i gamle Documenter, betyder ikke andet end *Ville de Turolf* eller Turolfs By; der er slet ingen Tvivl om, at det er *le farouche Danois* — *car ce Danois devait être farouche* hedder det i et fransk Skrift — som er seilet ind gennem Touqueflodens Munding, og har anlagt Byen. Adskilligt Andet

minder ogsaa om Danmark; jeg vil saaledes ikke tale om de smukke og eiendommelige gamle Egetræsmeubler med blanke Beslag, som man kan støde paa rundt omkring i Bøndernes Hytter, men den ægte jydsk Lue (Hue) gaaer ogsaa igjen i Trouville, hvad Formen angaaer; der er kun den Forskjel, at Farven i Normandiet er hvid, medens den i Danmark er rød, samt at denne løierlige Hovedbedækning i Districtet Calvados og Omegn nærmest bæres af Kvinderne. Pariserne og de andre Tilreisende mere sig i høi Grad over Bøndernes »Luer«; men for en Dansk er der noget vist Hjemligt ved dem.

(Sluttet.)

#### Mosaik.

— En ung Mediciner, som blev spurgt, om han gjorde gode Fremskridt i Lægevidenskaben, svarede beskedent: »Jeg haaber snart at blive en duelig Læge; thi jeg troer nok, at jeg nu er istand til at curere et Barn.«

— I Anledning af Krigen mod Ashantierne omtaler et engelsk Blad et af de første Forsøg med en Bjergkanon i England. En genial Artilleriofficer mente nemlig, at det vilde spare baade Tid og Møie, naar Kanonen affyredes medens den befandt sig paa Lastdyrets Ryg, og dette skulde saa prøves. En ladt Bjergkanon anbragtes paa et Mulæsel, dets Hale blev vendt mod en af Skiverne paa Kent Marshes, og en brændende Lunte sættes til Fængelhullet — Alt i en Forsamling af de paagjeldende Autoriteter, som med passende Spænding afventede Udfaldet. — Men pludselig gjorde Æslet omkring, og den videnskabelige Interesse gav Plads for stor Rædsel; Nogle benede afsted saa hurtigt som mulig,

de Klogere kastede sig ned paa Maven, og den Klogeste styrtede hen til Æslets Hoved. Et Par Secunder efter gik Kanonen af, og Kuglen foer ind i en uskyldig Tømmerstabel, medens det uheldige Dyr stødte en fuldstændig Kolbytte efter alle Konstens Regler.

— I »Missouri Republican« meddeler en Mand, at han har faaet Arbejde for sin eetaars Pøde, som han har anbragt i Lære hos en Gibser. Arbeidet bestaaer i, at den Lille sættes ned i en Bøtte med smeltet Vox; naar dette er størknet, tager Gibseren ham ud, holder sløttet Gibs istedet og laver saaledes Cupidoer.

#### Gaade.

Kald hver en Ko, der er de trende Dele,  
Som hver en Adams Son og Datter var,  
Og som er Ordets første Tre, det Hele,  
Hvori for Øie man desuden har,  
Hvad der er rart at eie, derfor skattes  
Det ogsaa høit, men Mange helt det fattes.

s-r.

Opløsning paa Gaaden i Nr. 778:

#### Alfabet.

Opløst af Fru Caroline Møller, B-t paa St. Hans Hospital, Mester Erik, Fætter Georg, J. W. i Frederikshavn, Le Capitaine du génie et le Lieutenant de l'infanterie à Vevei, Oscars Tante i Hjørring, Wilka, T. L., Visdomskilden og Volontairen i Vordingborg.  
Opløst paa Vers af AEI.  
Gaaden i Nr. 777 er rigtig løst af s. e. n. i Bergen.

#### Døde.

Grev de Thèux, Conseilspræsident i Belgien, † 22 August paa et Gods i Nørheden af Limburg, 80 Aar.